

Način upućivanja dove za umrloga nakon njegovog ukopa

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Salih ibn Fevzan el-Fevzan

Prijevod: Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿ كيفية الدّعاء للميّت بعد دفنه ﴾

«باللغة البوسنية»

صالح بن فوزان الفوزان

ترجمة: سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Način upućivanja dove za umrloga nakon njegovog ukopa

Pitanje: Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, nam je naredio da tražimo oprost za umrloga pored njegovog kabura, te da molimo Allaha da ga učvrsti. Međutim, nije nam ukazao na način upućivanja dove, tj. da li ona treba da se uči tiho ili glasno. Dakle, da li je naša dova pored kabura ibadet i da li je isto ukoliko je učimo tiho ili glasno, ili je pak učenje dove tiho od sunneta, a njeno učenje glasno novotarija, kao što pojedini smatraju?

Odgovor: Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, nam je naredio da tražimo oprosta za umrloga muslimana i da molimo Allaha da ga učini postojanim u kaburu. Ta dova nam je naređena da je činimo odmah nakon ukopa, a razlog tome je što je to vrijeme kada ga meleki ispituju, pa je on u tim momentima potreban naše dove. Nije preneseno u hadisima da su oni glasno učili dove i istigfare. Poznato je da je tiho učenje dove i istigfara bolje od glasnog, jer Allah čuje i tiho i glasno učenje, pa zbog toga glasno učenje nije propisano osim ako za to postoji validan šerijatski argument. Također, glasno učenje uznemirava prisutne i ometa ih. Nije poznato da je neko

iz prvih generacija nakon ukopa kod kabura činio dovu glasno, a također nije poznato da su to činili zajedno u jedan glas. Imam Ebu Davud prenosi predaju koja ukazuje na zabranu podizanja glasa i nošenje vatre (svijeće) prilikom praćenja dženaze. Ibn Tejmijje u djelu *Medžmu'u-l-fetava* (24/294.) veli: „Jedan od prvih tabi'ina, drugova Alije, r.a., Kajs b. Ubbad veli: 'Ashabi su smatrali pohvalnim da se glas snizi prilikom praćenja dženaze, zikra i borbe. Islamski učenjaci upućeni u hadise i predaje su složni po pitanju da ovakvo nešto (podizanje glasa) nije bilo u prva tri hidžretska stoljeća koja se smatraju posebno vrijednim.”“

Na osnovu kazanog dolazimo do zaključka da oni nisu podizali glasove kada su učili dove za umrlu osobu i to nisu radili ni prilikom nošenja dženaze, a ni nakon ukopa. Oni su bili najučeniji ljudi po pitanju sunneta Poslanika, sallallahu alejhi ve selleme, pa iz razloga što oni to nisu činili, takvo nešto je novotarija.¹

¹ Vidjeti: *El-Munteka min fetava-l-Fevzan*, 2/153.